Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul central, judecător – Fondos-Fraṭman Marina

Dosarul nr. 2ri-227/24

2-23153690-02-2ri-26042024

D E C I Z I E

14 noiembrie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul Pulbere Ruxanda

judecători Dulghieru Dorin și Cașcaval Andrei

examinând fără participarea părților, recursul declarat de Ermicioi Sergiu,

în procesul de insolvabilitate a SRL „Gd Agro-Co”,

la cererea înaintată de administratorul insolvabilității SRL „Gd Agro-Co”, Bostan Nicolae privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii la cererea de chemare în judecată depusă de administratorul insolvabilității SRL „Gd Agro-Co”, Bostan Nicolae împotriva lui Ermicioi Sergiu privind anularea actelor juridice și restituirea bunului,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 18 martie 2024, prin care s-a admis cererea privind asigurarea acțiunii,

c o n s t a t ă :

Pretențiile din acțiune:

La data 13 martie 2024, administratorul insolvabilității SRL „Gd Agro-Co”, Bostan Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Grosu Iurie privind anularea actelor juridice și restituirea bunului.

Concomitent cu cererea de chemare în judecată depusă administratorul insolvabilității SRL „Gd Agro-Co”, Bostan Nicolae a solicitat și asigurarea acțiunii, prin aplicarea interdicției de înstrăinare asupra autoturismelor **********, categoria vehiculului *****, tipul caroseriei *****, anul producerii 1990, numărul de înmatriculare **********, nr. șasiului *****, codul VIN *****, nr. caroseriei *****și ***** Anul producerii 2006, numărul de înmatriculare **********, codul VIN *****, culoarea negru.

În motivarea cererii a indicat, că justificarea aplicării măsurilor asiguratorii se manifestă prin riscul sporit ca acestea să fie înstrăinate de către pârât pe parcursul derulării procesului de judecată și respectiv o eventuală hotărâre emisă de instanță pe marginea cazului dat va fi imposibil de executat. Consideră că, neexecutarea unei

eventuale hotărâri judecătorești ar avea ca efect: încălcarea dreptului la un proces echitabil, încălcarea dreptului creditorilor la proprietatea sa, cauzarea prejudiciilor creditorilor în proces de insolvabilitate.

Opinează că, nu în toate cazurile însăși faptul pronunțării hotărârii judecătorești garantează repararea reala a drepturilor și intereselor legitime ale participanților la proces, or, printre măsurile ce asigură repararea în fapt a drepturilor încălcate urmează să fie specificate și măsurile de asigurare, scopul lor fiind acela de a asigura executarea unei eventuale hotărâri judecătorești pronunțate.

Respectiv, necesitatea aplicării măsurii de asigurare sub formă de interdicție de înstrăinare a mijlocului de transport se justifică din considerente de rea-credință a pârâtului și organelor de conducere a debitorului insolvabil, cât și din existența pericolului de dispariție/degradare prin înstrăinarea obiectului prezentei acțiuni, întrucât acțiunile comise de pârât și organele de conducere a întreprinderii la data semnării contractului deja aveau scopul și intenția de a înstrăina patrimoniul întreprinderii la un preț mic, nejustificat de diminuat - astfel ca în eventuala admitere a cererii introductive și intentarea procesului de insolvabilitate, creditorii să nu-și poată satisface creanțele din contul patrimoniului debitorului insolvabil.

Soluția primei instanțe:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 18 martie 2024 a fost admisă cererea administratorului insolvabilității SRL ,,Gd Agro-Co", Bostan Nicola privind asigurarea acțiunii, fiind dispusă aplicarea sechestrului asupra autoturismelor **********, categoria vehiculului *****, tipul caroseriei *****, anul producerii 1990, numărul de înmatriculare **********, nr. șasiului *****, codul VIN *****, nr. caroseriei *****și ***** Anul producerii 2006, numărul de înmatriculare **********, codul VIN *****, culoarea negru.

Pretențiile din recurs:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 15 aprilie 2024 Ermicioi Sergiu a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 18 martie 2024, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii instanţei de fond și soluționarea problemei în fond prin respingerea cererii de asigurare a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a indicat, că instanţa de judecată la adoptarea încheierii contestate nu a dat o apreciere corectă circumstanţelor de fapt şi de drept ale cauzei nominalizate, de asemenea nu a aplicat şi nu a interpretat corect normele de drept material şi procesual, aplicând neîntemeiat şi în mod arbitrar sechestrul asupra automobilului.

În acest context a susținut, că în conformitate cu contractul de vânzare-cumpărare nr. 17 din 29.08.2023 şi contractul de vânzare-cumpărare nr. 18 din 17.10.2023, încheiate între recurentul Ermicioi Sergiu, în calitate de cumpărător şi SRL,,GD Agro-Co", în calitate de vânzător, recurentul a procurat 2 automobile. Astfel, recurentul a depus pe contul SRL ,,GD Agro-Co" suma preţului automobilului de marca ,,*****" în sumă de 3.120 lei şi preţul automobilului de marca ,,*****" în sumă 28.600 lei. După aceasta,

recurentul a mers la departamentul de înmatriculare a mijloacelor de transport al ASP unde a înregistrat dreptul de proprietate asupra automobilelor.

Subsidiar a indicat, că la caz intimatul nu a desfăşurat motivele aplicării măsurilor de asigurare, operând doar cu fraze generale precum „rea-credinţa pârâtului" şi „riscul sporit ca automobilul va fi înstrăinat". Totodată, cererea de asigurare a acţiunii nu conţine motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii, contrar prevederilor art. 177 alin. (1) al Codului de procedură civilă.

Recurentul consideră încheierea contestată a Judecătoriei Chişinău sediul central, din 18.03.2024, ca fiind expresia unui act judecătoresc nemotivat, neîntemeiat şi vădit ilegal.

La fel, consideră, că dispunerea aplicării măsurii de asigurare sub formă de sechestru asupra automobilelor, care-i aparţin cu drept de propritate, în urma procurării acestora de către recurent cu bună credinţă încalcă în mod flagrant principiul securităţii raporturilor juridice, şi efectiv a art. 6 CEDO.

La cererea de recurs reprezentantul intimatei SRL „GD Agro-Co", lichidatorul Bostan Nicolae a prezentat referința, prin care și-a exprimat dezacordul cu argumentele expuse în cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia, totodată menționând faptul, că instanța de fond la adoptarea încheierii de asigurarea a acțiunii a ținut cont de scopul institutului asigurării acțiunii și pornind de la circumstanțele și esența litigiului, fără a prejudicia fondul cauzei, motivat a considerat că neasigurarea acțiunii ar fi de natură să producă dificultăți în executarea unei eventuale hotărâri de admitere a acțiunii.

Termenul declarării recursului:

Potrivit art. 8 alin. (1) și (2) al Legii insolvabilității, hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data comunicării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

La caz Colegiul constată că, încheierea contestată a fost emisă la 18 martie 2024, iar recursul a fost depus la data de 15 aprilie 2024. Cu toate acestea, Colegiul atestă recursul ca fiind declarat în termen, deoarece la dosar lipsește un înscris sau alte probe, care să indice data comunicării actului judecătoresc atacat părții interesate, iar potrivit celor invocate de partea recurentă, actul judecătoresc i-a fost comunicat la data de 03 aprilie 2024. Corespunzător, deoarece la dosar lipsesc date privind comunicarea încheierii judecătorești atacate la o altă dată decât cea comunicată de recurent, Completul judiciar atestă că recursul a fost declarat în termen de 15 zile din data comunicării încheierii atacate.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor cererii de recurs și a materialelor dosarului, instanța consideră că recursul declarat de Ermicioi Sergiu, neîntemeiat și urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin.(4) al Legii insolvabilității procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă

și cu cele ale prezentei legi.

În corespundere cu prevederile art. 5 alin. (2), (3), (6) a Legii insolvabilităţii, instanţa de insolvabilitate dispune de competenţă exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce ţin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existenţa unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanţa de insolvabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă. Instanţa pe al cărei rol se află cauza de insolvabilitate examinează din oficiu toate circumstanţele relevante cauzei. În competenţa instanţei de insolvabilitate intră şi controlul judecătoresc asupra activităţii administratorului provizoriu, administratorului insolvabilităţii şi/sau a lichidatorului, procesele şi cererile de natură judiciară privind constatarea faptelor aferente procedurii de insolvabilitate.

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În condițiile art. 426 alin. (3) Cod de procedura civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

Din materialele dosarului instanța de recurs reține, că la data 13 martie 2024, administratorul insolvabilității SRL „Gd Agro-Co”, Bostan Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Grosu Iurie privind anularea actelor juridice și restituirea bunului.

Concomitent cu cererea de chemare în judecată depusă administratorul insolvabilității SRL „Gd Agro-Co”, Bostan Nicolae a solicitat și asigurarea acțiunii, prin aplicarea interdicției de înstrăinare asupra autoturismelor **********, categoria vehiculului *****, tipul caroseriei *****, anul producerii 1990, numărul de înmatriculare **********, nr. șasiului *****, codul VIN *****, nr. caroseriei *****și ***** Anul producerii 2006, numărul de înmatriculare **********, codul VIN *****, culoarea negru.

Astfel, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 18 martie 2024, a fost admisă cererea administratorului insolvabilității SRL „Gd Agro-Co”, Bostan Nicola privind asigurarea acțiunii și, respectiv, s-a aplicat sechestru asupra autoturismelor **********, categoria vehiculului *****, tipul caroseriei *****, anul producerii 1990, numărul de înmatriculare **********, nr. șasiului *****, codul VIN *****, nr. caroseriei *****și ***** Anul producerii 2006, numărul de înmatriculare **********, codul VIN *****, culoarea negru.

Cu referire la normele procedurale aplicabile cazului dat, instanța de recurs menționează că potrivit art. 174 alin. (1) Cod de procedura civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a

procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Corespunzător art. 175 alin. (1) Cod de procedura civilă, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a[1]) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului; b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea și a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

Din conținutul normelor citate, rezultă că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive. Aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente (chestiunea privind aplicarea sau refuzul aplicării lor se soluționează rapid și într-o procedură simplificată); au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Cu toate că, aplicarea sechestrului în scopul asigurării executării hotărârii judecătorești, reprezintă o ingerință în exercitarea dreptului de proprietate, Colegiul civil reține că aceasta însă este admisă de lege în vederea garantării dreptului la un proces echitabil în sensul art. 6 CEDO, și anume asigurarea executării eventualei hotărâri judecătorești.

Totodată, pentru a fi conformă exigențelor de proporționalitate, ingerința în exercitarea dreptului de proprietate nu trebuie să fie lipsită de o bază rezonabilă (Lithgow Dangeville vs France nr. 36677/97 din 16. 04. 2002, §64, Zwierzynski vs Polonia nr 34049/96 din 19. 06. 2001 §71). În altă cauză, (nr. 18465/91 Air Canada vs Regatul Unit) Curtea a reținut că măsura sechestrului judiciar *(în speță - sechestrul asigurător*) reprezintă o reglementare a folosinței bunurilor, mai exact, un control privind utilizarea bunului, astfel că titularului îi este limitat atributul de folosință din componența dreptului de proprietate.

Mai mult, în sensul interpretărilor date de CEDO art. 1 Protocolul nr. 1 al Convenției, dreptul de proprietate nu este un drept absolut, limitările acestui drept fiind admise de Convenție. Or, în cauza Proda vs Moldova, cererea nr. 49806/99, Curtea a stabilit că art. 6§1 asigură oricărei persoane dreptul de a înainta orice pretenție cu privire la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil în fața unei instanțe judecătorești sau tribunal; în acest fel el cuprinde *dreptul la o instanță,* din care dreptul de acces, adică

dreptul de a institui proceduri în fața instanțelor judecătorești în litigii civile, constituie un aspect. Totuși, acest drept ar fi iluzoriu dacă sistemul de drept al unui Stat Contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească irevocabilă și obligatorie să rămână neexecutată în detrimentul unei părții. Ar fi de neconceput ca art. 6§1 să descrie în detaliu garanțiile procedurale oferite părților aflate în litigiu - proceduri care sunt echitabile, publice și prompte - fără a proteja executarea hotărârilor judecătorești.

Prin urmare, instanța de recurs apreciază ca întemeiată concluzia instanței de fond cu referire la aplicarea sechestrului asupra autoturismelor **********, categoria vehiculului *****, tipul caroseriei *****, anul producerii 1990, numărul de înmatriculare **********, nr. șasiului *****, codul VIN *****, nr. caroseriei *****și ***** Anul producerii 2006, numărul de înmatriculare **********, codul VIN *****, culoarea negru, or, acțiunile instanței au fost îndreptate spre conservarea situației la momentul de față și asigurarea executării eventuale a unei hotărâri judecătorești, raportate la interesele individuale ale reclamantului, dar și respectând interesele pârâtului asigurând astfel un just echilibru de proporționalitate între interesul general și cel individual.

Suplimentar, instanța de recurs menționează, că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanțele vor verifica: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii; dacă există *periculum in mora* (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare; - dacă măsura de asigurare solicitată nu corespunde cu însăși obiectul acțiunii, fapt care este inadmisibil.

Or, având în vedere scopul aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, și dat fiind faptul că bunul litigios este unul mobil, de altfel persistând riscul pieirii acestuia în urma mai multor împrejurări care pot să nu țină de comportamentul ambelor părți, instanța de recurs consideră că prima instanță a emis o încheiere legală și întemeiată.

În aceiași ordine de idei, instanța de recurs apreciază ca fiind declarative argumentele recurentului cu privire la netemeinicia concluziei instanței de fond referitor la aplicarea sechestrului, deoarece, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare, instanța de fond a verificat raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii; existența pericolului de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare; asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; corelația măsurii solicitate, obiectului acțiunii și maniera în care va asigura realizarea de fapt a scopului măsurii de asigurare; neadmiterea corespunderii măsurii de asigurare solicitate însăși obiectului acțiunii.

De asemenea, Colegiul civil constată că la caz măsura de asigurare este aplicată de

către instanţă pe un bun determinat individual, şi anume obiectul în litigiul între părţi, nefiind aplicat sechestrul asupra întreg patrimoniul recurentului, astfel încât este cert faptul că, măsura de asigurare vine să garanteze executarea unei eventuale hotărâri judecătoreşti de anulare a actului juridic în temeiul căruia intimatul a dobândit aceste bunuri, mai mult ca atât, aplicarea măsurii de asigurare operează la caz doar sub forma interdicției de înstrăinare de către pârât a acestor unităţi de transport - nefiind afectată posesia si folosinţa bunului.

Ba mai mult, recurentul nu a demonstrat și nu a probat sub careva aspect cauzarea căruiva prejudicii sau îngrădirea a careva drepturi fundamentale ale acestuia prin măsura de asigurare instituită de către instanță.

În concluzie, instanța de recurs menționează, că, potrivit art. 432 alin. (1) Cod de procedura civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs, în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, însă în motivarea cererii de recurs, recurentul nu a invocat careva circumstanțe asemănătoare celor menționate.

Din considerentele menționate și având în vedere că încheierea primei instanțe este întemeiată și legală, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea contestată.

În conformitate cu prevederile art. art. 427 lit. a), 428 Cod de procedura civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Ermicioi Sergiu.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 18 martie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de administratorul insolvabilității SRL „Gd Agro-Co”, Bostan Nicolae împotriva lui Ermicioi Sergiu privind anularea actelor juridice și restituirea bunului.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
judecător Pulbere Ruxanda

Judecători Dulghieru Dorin

Cașcaval Andrei